

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

กาญจนา เกียรติประวัติ. วิธีการสอนทั่วไปและทักษะการสอน. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ม.ป.ป.

ชาญชัย ศรีไลยเพชร. ทักษะและเทคนิคการสอน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์พิทักษ์อักษร,
2525.

ชาญชัย อินทรประวัติ. วิธีสอนทั่วไปและการสอนแบบจุลภาค. สงขลา: โครงการวิชาการ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2522.

ดวงเดือน พิศาลบุตร. การแนะแนว. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คมการพิมพ์, 2509.

ทองทิพย์ วรรณพัฒน์. หลักการสอนและเตรียมประสบการณ์ภาคปฏิบัติ. อุตรธานี: โรงพิมพ์
ไทยสามัคคี, 2522.

ทีศนา แคมมณี. กระบวนการกลุ่มสัมพันธ์. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

ธีระ รุญเจริญ. การประเมินศึกษา. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2525.

น้อมฤดี จงพยุหะ. หลักการสอน 2. พระนคร: สำนักพิมพ์ก้าวหน้าการพิมพ์, 2527.

ประธาน วัฒนวาณิชย์. "ปัญหาการเรียนของนักศึกษา." ใน เรื่องไม่ยากถ้าอยากเรียนเก่ง
หน้า 3-10. ประธาน วัฒนวาณิชย์, บรรณาธิการ. หน่วยพัฒนาการเรียน
การสอน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ประกายพริก, 2529.

ปริญฉัตร อุตมะโยธิน. "ความจำเป็นในการเรียนรู้วิธีการเรียน." ใน เรื่องไม่ยากถ้าอยาก
เรียนเก่ง หน้า 11-16. ประธาน วัฒนวาณิชย์, บรรณาธิการ หน่วยพัฒนา
การเรียนการสอน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ประกายพริก,
2529.

ผดุงยศ ดวงมาลา. การสอนวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา. ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2523.

มังกร ทองสุขดี. การวางแผนการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์. สำนักงานอธิการวิทยาลัยครูพิบูลสงคราม พิษณุโลก: สำนักพิมพ์บัวหลวงการพิมพ์, 2522.

มานิจ ชุ่มสาย. วิชาครูทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 2 พระนคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2497.

ละออ การุณยะวนิช และคณะ. วิธีสอนทั่วไป. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม, 2516.

วิจิตร ศรีสะอ้าน, ประทีปภัท อุปรนัย และ พันทิพา อุทัยสุข. พื้นฐานการศึกษา. เล่ม 1 หน่วยที่ 1-5 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ยูไนเต็ดโปรดักชั่น, 2523.

วีระชาติ ส่วนไพรินทร์. การสอนวิทยาศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

สุกัญญา ธาธีรวรรณ และคณะ. หลักการสอนและเตรียมประสบการณ์ภาคปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เฉลิมชัยการพิมพ์, 2520.

สุชา จันทน์เอม และ สุรางค์ จันทน์เอม. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แพรวพิตยา, 2518.

สุเทพ อุตสาหะ. การสอนวิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. มหาสารคาม: ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์, 2526.

สุมิตร คุณากร. หลักสูตรและการสอน. พระนคร: สำนักพิมพ์ก้าวหน้าการพิมพ์, 2518.

เสน่ห์ สุกัทรพันธุ์. "แนะนำการเรียน." ใน เรื่องไม่ยากถ้าอยากเรียนเก่ง หน้า 27-36. ประธาน วัฒนวาณิชย์. บรรณาธิการ. หน่วยพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ประกายพริ้ง, 2529.

อัมรา ภูวัฒน์เศรษฐ. "การเรียนในมหาวิทยาลัย." ใน เรื่องไม่ยากถ้าอยากเรียนเก่ง
หน้า 161-172. ประธาน วัฒนวาณิชย์, บรรณาธิการ. หน่วยพัฒนาการเรียน
การสอน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ประกายพรึก,
2529.

บทความ

ธนิญ ญาณพิทักษ์. "ครูวิทยาศาสตร์." วิทยาศาสตร์ 28 (พฤษภาคม 2512): 402-411.

ธีระชัย ปุณฺณโชติ. "การสอนวิทยาศาสตร์สมัยใหม่." วิทยาศาสตร์ 28 (สิงหาคม 2517)
: 41-49.

ปรีชา วงศ์ชูศิริ. "การสอนวิทยาศาสตร์แบบสืบเสาะหาความรู้." วารสารวิทยาศาสตร์
4 (เมษายน 2528): 134.

พจน์ สะเพียรชัย. "การวัดทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์." พัฒนาการวัดผล
10 (2517): 49.

มังกร ทองสุขดี. "โครงสร้างการศึกษาวิทยาศาสตร์." เอกสารนิเทศน์ การศึกษา
ฉบับที่ 201 หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมฝึกหัดครู, 2521.

ยงสุข รัศมิมาศ. "การสอนวิทยาศาสตร์แบบอินโควรี." วารสารครูศาสตร์ (ตุลาคม -
พฤศจิกายน; 2514): 51-52.

เสริมศรี เสวตามร และ สาส์งามศรี. "วิเคราะห์วิธีสอนแบบ Inquiry." วารสารครูศาสตร์. 8 (กรกฎาคม - สิงหาคม 2521): 68.

อารี สันทรวี. "การนำปรัชญาไปใช้ในหลักสูตรการเรียนการสอน." วารสารคณะกรรมการ
การศึกษาแห่งชาติ (สิงหาคม-กันยายน 2526): 13-17.

เอกสารอื่น ๆ

ประนอม ทวีภาณุจณ์. "ความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนเดิม สภาพแวดล้อมทางบ้าน บรรยากาศการเรียน คุณภาพการสอนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ของนักเรียนประถม 5." วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัย การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

บุญชม ศรีสะอาด. "รูปแบบของผลการเรียนในโรงเรียน." ปริญญากการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524.

โยธิน ศรีโสภณ. "การแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียน ตามหลักสูตรวิทยาศาสตร์ พุทธศักราช 2521." ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524.

วาสนา พัทธ์สาส์. "ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของนักเรียนสภาพการเรียนการสอนในชั้นเรียน และสภาพแวดล้อมทางบ้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น." ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

อนันต์ จันทรวี. "ผลการใช้คำถาม ของครูที่มีต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์, ผลสัมฤทธิ์และทัศนคติของนักเรียน ม.ศ.2 และ ม.2." ปริญญานิพนธ์การศึกษา คุษภีบัณฑิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.

ภาษาต่างประเทศ

หนังสือ

Anderson, Scarvia B. Ball, Murphy, Richard T. and associates

Encyclopedia of Educational. New York: Jossey. Bass, 1975.

Bernard, Harold W. Psychology of Learning and Teaching. 3d ed. New York: McGraw-Hill Book Co., 1972.

Brunner, Jerome S. Strategies and Tactics in Secondary School Teaching. London: The MacMillan Company, 1969.

- Good, Carter V. Dictionary of Education. 3d ed. New York: McGraw-Hill Book Co., 1959.
- Chandler, Ellicot H. The Effective Student. A Constructive Method of Study. New York: Harper & Row, 1966.
- Freeman, R. Mastering Study Skills. MacMillan Co., 1982.
- Gagne, Robert M. The Conditions of Learning and Theory of Instruction. 4th ed. New York: Holt, Rinehart and Winston, 1964.
- Handley, George D. Personality and Learning. London Boston; Routledge & Paul, 1973.
- Hildreth, Gertrude H. Introduction to the Gifted. New York: McGraw-Hill Book Company, 1966.
- Hough, John B. and Ducan, James K. Teaching : Description and Analysis. Addison Wesley Publishing Company, 1976.
- Janice Gibson, T. Psychology for Classroom. New Jersey : Prentice-Hall, Inc., 1976.
- Lefrancais, Guy R. Psychology for Teaching. California: Wadsworth Publishing Co., 1979.
- Maddox, Harry. How to Study. New York, Fawcett Publication Inc., 1963.
- Sund, Robert B. Teaching Science by Inquiry: In the Secondary School. Ohio: Charles E. Merrill, 1967.
- Water House, Philip. Managing the Learning Process. McGraw-Hill Book Company (UK) Limited, 1983.
- Wiles, Kimball. Teaching for Better School. 2d ed. Illustrated by Don Sudlow. New York: Prentice-Hall, 1952.

Wren, Gilbert Study Habits Inventory. California Stanford University press, 1968.

LM977H

Anderson, Diverward Lynn. "An Application of Flanders' Interact Analysis System and Fluence in Asking Question to Increase Student Achievement in Data Process Program" Dissertation Abstracts International (March 1974): 2113A

Butts, David p. WThe Relationship of Problem. Solving Ability and Science knowledge." Science Education 49 (March 1965): 138-145.

Capie, William and Tobin, Kenneth "Pupil Engagement in Learning Tasks." Journal of Research in Science Teaching Vol 18 No.5 PP 409-417. New York: 1981.

Flanders, N.A. "Teacher Influences, Pupil Attitudes, and Achievement." U.S.Department of Health Education and Welfare, Office of Education Cooperative Research Monograp No.12 Washington D.C: U.S. Government Printing Office, 1965.

Joseph, Bledsoe, C. Brown Iva D. and Strickland Arthur D. "Factor Related to Pupil Observation Report of Teacher and Attitudes Toward Their Teacher." The Journal of Education Research 65, No.3 (November, 1971): 199-125.

Kasper, N. Greff. "The Teacher." in Learner-Centered Teaching Iowa: Kendallhonet, 1977.

Parakh, Jal S. "Some Reflections and Perspectives on the Study of Teaching." Science Education 55 (February 1971): 171-177.

- Puranajoti, Therachai. "A Study of the Relationship Between the Verbal Interaction of Elementary Science Teachers With Their Students' Creativity." Dissertation Abstracts Internation (March 1972): 633-A.
- Roadrangka, Vantipa and Russell H. Yeny. "A Study of the Relationship Among Type and Quality of Implementation of Science Teaching Strategy, Student Formal Reasoning Ability, and Student Engagement." Journal of Research in Science Teaching Vol.22 No.8 PP.743-760, New York, 1985.
- Tobin Kenneth. "The Role of Target Students in the Science Classroom." Journal of Research in Science Teaching Vol 24 No.1 PP 61-75. 1987.
- Williams, Iolo Wyn. "Teaching Methods in Integrated Science at the Primary and Secondary Levels." New Trends in Integrated Science Teaching Vol II Unesco Paris, 1973.

เอกสารอื่น ๆ

- Unesco. "Learning to Change." Training Workshop on System Approach Education-Teacher In-Service Programmer. Bangkok, 1979.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยที่ผู้ทำการวิจัยมุ่งรวบรวมพฤติกรรมหรือลักษณะนิสัยในการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียน และพฤติกรรมหรือลักษณะการสอนของครูวิทยาศาสตร์ ที่มีส่วนหรือมีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียนสูง โดยหวังว่าผลการวิจัยจะนำไปใช้ประโยชน์เพื่อเป็นแนวทางแก่นักเรียนและครูในการที่จะพัฒนาการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ให้ดีขึ้น ผู้ทำการวิจัยจึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากนักเรียน โดยตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ผู้ทำการวิจัยขอขอบพระคุณมา ณ ที่นี้ด้วย.

ธารินี เจียรวัฒนะ

คำชี้แจง

แบบสำรวจที่ส่งมามี 2 ชุด

ชุดที่ 1 แบบสำรวจพฤติกรรมการเรียน

ชุดที่ 2 แบบสำรวจพฤติกรรมการสอนของครูวิทยาศาสตร์

* ให้นักเรียนเป็นผู้ตอบแบบสำรวจทั้ง 2 ชุด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสำรวจพฤติกรรมการเรียน

คำชี้แจง แบบสำรวจนี้มีจำนวน 36 ข้อ แต่ละข้อเป็นข้อความเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียน
ให้นักเรียนพิจารณาว่า ข้อความแต่ละข้อความนั้นมีส่วนส่งเสริมให้นักเรียนประสบ
ความสำเร็จในการเรียนวิทยาศาสตร์มากน้อยเพียงใด โดยขีด ✓ ให้ตรงกับ
ระดับการส่งเสริมผลการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียน

มากที่สุด	หมายความว่า	มีส่วนส่งเสริมมากที่สุด
มาก	หมายความว่า	มีส่วนส่งเสริมมาก
น้อย	หมายความว่า	มีส่วนส่งเสริมบ้างเล็กน้อย
น้อยมาก	หมายความว่า	มีส่วนส่งเสริมน้อยมากหรือไม่เลย

ก. พฤติกรรมการเรียนในห้องเรียน

ข้อความ	ระดับของการส่งเสริมการเรียน			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. การตั้งใจเรียนเสมอ				
2. การติดตามในเรื่องที่ครูพูด อธิบายขณะสอน				
3. การบันทึกเรื่องที่ครูสอนเพิ่มเติมเสมอ				
4. การขีดเส้นใต้ข้อความที่คิดว่าสำคัญ				
5. การพูด การอภิปรายหรือแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับบทเรียนขณะที่เรียนวิทยาศาสตร์				
6. การพยายามตอบคำถามที่ครูถาม				
7. การซักถามในสิ่งที่ไม่เข้าใจ				
8. การติดตามเรื่องที่เรียนอย่างสม่ำเสมอ				
9. การตั้งใจทำการทดลอง				
10. การร่วมมือกับเพื่อนในกลุ่มอภิปรายและ สรุปผลการทดลอง				

ข้อความ	ระดับของการส่งเสริมผลการเรียน			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
11. การร่วมกันทำรายงานผลการทดลอง				
12. การเปรียบเทียบรายงานที่กลุ่มนักเรียน ทำกับสิ่งที่ครูอภิปรายและสรุปผลการ ทดลองเสมอ				
13. การบันทึกเรื่องที่ไม่เข้าใจ เพื่อศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติม				

ข. ด้านการทำการบ้าน

ข้อความ	ระดับของการส่งเสริมผลการเรียน			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. การทำการบ้านสม่ำเสมอ				
2. การทำการบ้านทันตามกำหนด				
3. การทำการบ้านด้วยตนเอง				
4. การทำการบ้านร่วมกับเพื่อน				
5. การซักถามครูเมื่อทำการบ้านไม่ได้				
6. การค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเองเมื่อ ทำการบ้านไม่ได้				
7. ทำแบบฝึกหัดอื่นเพิ่มเติมจากที่ครูให้				

ค. ด้านการเตรียมตัวเรียนและการทบทวนบทเรียน

ข้อความ	ระดับของการส่งเสริมผลการเรียน			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. การทำแผนหรือตารางเวลาสำหรับเตรียมหรือทบทวนเนื้อหาวิชาที่เรียน				
2. การทำตามแผนที่ทำได้				
3. การอ่านบทเรียนหรือวิธีการทดลองล่วงหน้า				
4. การจดหรือบันทึกปัญหาที่สงสัยและไม่สามารถแก้ปัญหาด้วยตัวเองได้เพื่อถามครูผู้สอน				
5. การอ่านทบทวนบทเรียนที่เรียนจากในห้องทุกครั้ง				
6. ร่วมกับเพื่อนทบทวนเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์ที่เรียนมาแล้ว				
7. การทำบันทึกย่อบทเรียนวิชาวิทยาศาสตร์				
8. การทำแผนผังง่าย ๆ หรือตารางสรุปเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์จากที่เรียน				
9. การใช้แบบฝึกหัดทบทวนวิชาวิทยาศาสตร์หลาย ๆ เล่ม				
10. การเรียนพิเศษเพิ่มเติมวิชาวิทยาศาสตร์				
11. ช่วยเพื่อนที่เรียนอ่อนกว่าทำการบ้านหรือทบทวนเนื้อหาวิชาวิทยาศาสตร์ที่เรียน				

ง. ด้านกิจกรรมเสริมวิชาวิทยาศาสตร์

ข้อความ	ระดับของการส่งเสริมผลการเรียน			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. การค้นคว้าอ่านหนังสือวิทยาศาสตร์อื่น ๆ เพิ่มเติม				
2. การติดตามข่าว อ่านหนังสือ คู่มือการโทรทัศน์ในเรื่องเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์				
3. การให้ความสนใจกับสิ่งใหม่ ๆ ที่เสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ เช่น งานวิจัยดีเด่น นักวิทยาศาสตร์ดีเด่น การค้นพบสิ่งใหม่ต่าง ๆ				
4. การเข้ากิจกรรมหรือทำโครงการงาน วิทยาศาสตร์				
5. การไปชมหรือมีส่วนร่วมในการจัด นิทรรศการทางวิทยาศาสตร์				

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสำรวจพฤติกรรมการสอนของครูวิทยาศาสตร์

คำชี้แจง แบบสำรวจนี้มี 66 ข้อ แต่ละข้อถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนของครูวิทยาศาสตร์
ให้นักเรียนพิจารณาว่าแต่ละข้อความที่ระบุปฏิบัตินั้นมีส่งผลส่งเสริมให้นักเรียนประสบ
ความสำเร็จในการเรียนวิทยาศาสตร์มากน้อยเพียงใด โดยขีดเครื่องหมาย ✓
ให้ตรงกับระดับการส่งเสริมผลการเรียนวิทยาศาสตร์ของนักเรียน

ก. ด้านวิธีสอน

ข้อความ	ระดับของการส่งเสริมผลการเรียน			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. การบอกจุดประสงค์ของแต่ละเรื่องให้				
2. การสอนสอดคล้องหรือตรงตามจุดประสงค์ ที่บอกไว้				
3. การให้เนื้อหาที่ชัดเจน				
4. การเพิ่มเติมความรู้มากกว่าในบทเรียน				
5. การยกตัวอย่างให้นักเรียนเข้าใจยิ่งขึ้น				
6. การโยงเรื่องที่สอนเข้ากับชีวิตประจำวัน				
7. การใช้เวลาในการสอนเหมาะสม				
8. การเปลี่ยนการสอนหลาย ๆ วิธี				
9. การกระตุ้นให้นักเรียนพร้อมที่จะเรียน และเกิดความสนใจ				
10. การถามคำถามในเรื่องที่เรียนบ่อย ๆ				
11. การใช้วิธีต่าง ๆ กระตุ้นให้นักเรียนคิด				
12. การเปิดโอกาสให้นักเรียนถามหรือ แสดงความคิดเห็น				

ข้อความ	ระดับของการส่งเสริมผลการเรียน			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
13. การบอกแหล่งที่นักเรียนจะหาความรู้เพิ่มเติม				
14. สรุปเนื้อหาแต่ละเรื่องให้				
15. การแจกเอกสารประกอบการสอน				
16. การใช้สื่อการสอนอื่น ๆ นอกเหนือจากอุปกรณ์การทดลอง				
17. การให้นักเรียนมีโอกาสแสดงความคิดเห็นริเริ่มในการออกแบบหรือวางแผนทำการทดลอง				
18. การให้นักเรียนทำการทดลองเอง				
19. การให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและสรุปผลการทดลอง				
20. หลังจากที่นักเรียนทำงานเกี่ยวกับการทดลองทั้งหมดเสร็จแล้ว ครูออกผลการทดลองที่ถูกต้องและสรุปผลที่ถูกต้องอีกครั้ง				
21. การชี้แจงข้อผิดพลาดหรือจุดบกพร่องจากการทำการทดลองของนักเรียนหรือเสริมให้สมบูรณ์ขึ้น				
22. การให้แบบฝึกหัดทบทวนเสมอ				
23. การสนับสนุนให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้ด้วยตัวเอง				
24. การพยายามให้นักเรียนคิดหาคำตอบเองในเรื่องที่สงสัย ก่อนที่ครูจะตอบคำถามให้				

ข้อความ	ระดับการส่งเสริมผลการเรียน			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
25. การยอมรับในความคิดหรือความคิดเห็นที่นักเรียนเสนอ				
26. การสนับสนุนให้นักเรียน เรียนหรือทำงานเป็นกลุ่ม				
27. การพยายามให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมของนักเรียน				
28. การส่งเสริมให้นักเรียนทำกิจกรรมพิเศษเพื่อเสริมความรู้				

ข. ด้านการประเมินผล

ข้อความ	ระดับการส่งเสริมผลการเรียน			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. การชี้แจงให้นักเรียนรู้เกณฑ์ที่ครูจะใช้ในการประเมินผล				
2. การติดตามผลการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นระยะ ระหว่างสอนด้วยการถามหรือใช้ข้อทดสอบ				
3. การนำผลจากการติดตามมาแก้ไขปรับปรุงนักเรียน				
4. การสอบย่อยเก็บคะแนนเสมอ				
5. การแจ้งคะแนนสอบและคะแนนเก็บอื่น ๆ ให้นักเรียนรับทราบทุกครั้ง				

ข้อความ	ระดับการส่งเสริมผลการเรียน			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
6. การเฉลยข้อสอบเพื่อให้นักเรียนรู้ข้อบกพร่องของตนเอง				
7. การให้การบ้าน แบบฝึกหัด หรือแบบทดสอบ เสมอ				
8. การตรวจงานหรือแบบฝึกหัดที่นักเรียนทำทุกครั้ง				
9. การชี้แจงข้อบกพร่องจากงานหรือแบบฝึกหัดที่นักเรียนทำเสมอ				
10. การออกข้อสอบสอดคล้องกับการสอน				
11. การให้นักเรียนทำรายงานผลการทดลอง และให้คะแนนเป็นกลุ่ม				
12. การให้คะแนนการทำการทดลองของนักเรียนแต่ละคนด้วย				

ค. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนและการควบคุมชั้น

ข้อความ	ระดับการส่งเสริมผลการเรียน			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. การที่ครูมีความรู้สึกที่ดีต่อนักเรียนเสมอ				
2. การที่ครูเข้าใจความรู้สึกและปัญหาของนักเรียน				
3. การที่ครูมีเวลาให้กับนักเรียน				
4. การที่ครูให้ความสนใจนักเรียนเท่าเทียมกัน				

ง. ด้านบุคลิกภาพของครู

ข้อความ	ระดับการส่งเสริมผลการเรียน			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. การแต่งกายสุภาพ				
2. การวางตัวเป็นตัวอย่างที่ดี				
3. การมีความเชื่อมั่นในตนเอง				
4. การที่ครูมีอารมณ์มั่นคงแก้ปัญหาโดยใช้เหตุผล				
5. การที่ครูมีระเบียบวินัย				
6. การมีความคิดทันสมัย				
7. การที่ครูมีอารมณ์ขัน ยิ้มแย้มแจ่มใส				
8. ความใจกว้าง โอบอ้อมอารี				
9. ความละเอียดรอบคอบ				
10. การตรงต่อเวลา				
11. การที่ครูพูดชัดเจนและถูกต้องตามหลักภาษาไทยและภาษาต่าง ๆ				

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อความ	ระดับการส่งเสริมผลการเรียน			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
5. การที่ครูสนับสนุนให้นักเรียนค้นคว้าหาความรู้ด้วยตัวเอง				
6. การให้กำลังใจแก่นักเรียน				
7. การที่ครูเป็นที่ปรึกษาที่ดี				
8. การเป็นกันเองกับนักเรียนในฐานะครูกับศิษย์				
9. การที่ครูยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน				
10. การช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจ				
11. การที่ครูแสดงการยอมรับว่านักเรียนมีความแตกต่างกัน				
12. การที่ครูควบคุมอารมณ์ได้ดี				
13. การสร้างบรรยากาศที่ดีในชั้นเรียน				
14. การที่ครูให้นักเรียนมีอิสระในห้องเรียนได้ตามควร				
15. การให้คำแนะนำและตักเตือนเมื่อนักเรียนมีข้อผิดพลาด				

ประวัติผู้วิจัย

นางธาริณี เจียรวัชณะ เกิดเมื่อวันที่ 7 สิงหาคม พ.ศ. 2498 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาวิทยาศาสตร์บัณฑิต จากคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เมื่อปีการศึกษา 2519 และเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขาการศึกษาวิทยาศาสตร์ (ชีวะ) ภาควิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. 2528 ปัจจุบันทำงานอยู่ โรงเรียนเขมสิริอนุสรณ์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย